

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΗ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΥΓΕΙΑΣ
Κοδινός
1323

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
*Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Αθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

■
Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

■
● ΕΤΟΣ 54ο - ΤΕΥΧΟΣ 503 ●
● ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2007 ●
■

● «Ίδε ό άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου» (Ίωάν. α' 29) ●

ΤΑ ΒΙΟΤΙΚΑ

Μεταφέρουμε μεταφρασμένα άποσπάσματα άπ' τήν όμιλία του Μεγ. Βασιλείου «Περί του μή προσηλωσθαι τοις βιοτικοις» (Ε.Π.Ε. 7,162-199). Λόγια τόσο έπίκαιρα! Κυνηγάμε τά ρέοντα, κι άφήνουμε τά μένοντα, τά αιώνια. Ξεγελιόμαστε άπ' τά πρόσκαιρα, τά ψεύτικα, κι άδιαφορούμε για τά άληθινά και πα-ντοτινά. Δέν είμαστε όμως για τή λάσπη. Είμαστε για τον ούράνιο Θεό.

Παγίδες του Διαβόλου

Θ έλω νά σās άπομακρύνω, όσο μπορώ, άπ' τά δίχτυα του διαβόλου. Ό έχθρός της άλήθειας και της ψυχής μας καθημερινά μάς πολεμάει μέ ποικίλους τρόπος. Όπως οι πονηροί και άρπακτικοί άνθρωποι караδοκούν, έτσι κι ό διάβολος. Όπουλα σπέρνει τίς παγίδες του. Άν θέλουμε νά βαδίσουμε μέ ασφάλεια τό δρόμο της παρούσας ζωής, άς είμαστε πάντοτε άγρυπνοι. Έτσι θά παρουσιάσουμε στό Χριστό και τήν ψυχή και τό σώμα μας έλεύθερα άπ' τή ντροπή των άμαρτημάτων. Και θά λάβουμε τά νικητήρια στεφάνια.

Άς ύποψιαζώμαστε όλα τά ευχάριστα κι άς παρατρέχουμε τίς γήινες άπολαύσεις. Άς μή προσκολλώμαστε στα του κόσμου τερπνά.

● Άκόμα κι αν μπροστά μας τρέχη ποτάμι τό χρυσάφι, νά μήν άπλώνουμε τά χέρια. «Πλούτος άν ρέη, μή προστίθεσθε καρδιά» (Ψαλμ. ξα' 11).

● Άκόμα κι αν φυτρώνουν μόνα τους πολυτελή σπίτια κι έχης δικαίωμα νά πάρης για δικό σου όποιο θέλεις, και τότε μή δεχτής τέτοια «τύχη». «Ημών γάρ τό πολίτευμα έν ούρανοις ύπάρχει, έξ ου και Σωτήρα άπεκδεχόμεθα Κύριον Ίησούν Χριστόν» (Φιλιπ. γ' 20).

● Άκόμα κι αν διασκεδάσεις και μουσικές και χοροί και τραπέζια ευγευστα σου προσφέρωνται, ή έπιθυμία σου μακριά νά κρατηθής. «Ματαιότης γάρ ματαιοτήτων, τά πάντα ματαιότης» (Έκκλησ. α' 2).

● Ἄκόμα κι ἂν ὅλα τὰ ἐλκυστικά σω-
ματικά κάλλη μπροστά σου ἐκτίθενται,
τὰ μάτια νά μή νικηθοῦν. «Ἀπό προσώ-
που γάρ γυναικός ὡς ἀπό προσώπου ὀ-
φειως φεῦγε» (Σοφ. Σειρ. κα'2).

● Ἄκόμα κι ἂν σοῦ προσφέρονται ἀ-
ξιώματα καί θρόνοι, νά μή συγκινηθῆς.
«Πᾶσα γάρ σάρξ ὡς χόρτος καί πᾶσα δό-
ξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ
χόρτος καί τό ἄνθος ἐξέπεσε» (Ἠσ. μ' 6-7).

Σ' ὅλα αὐτά ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νά ξε-
στρατήσουμε καί νά πέσουμε στήν ἐνέ-
δρα. Μέ τήν πρώτη κιόλας γεῦσι αὐτῶν
τῶν τερπνῶν, μπορεῖ νά καταπιοῦμε τό
ἀγκίστρι τοῦ παμπόνηρου ἐχθροῦ μας,
τοῦ διαβόλου.

Ἄν δέ προσκολληθοῦμε στά βιοτικά
καί στίς ἡδονές τοῦ κόσμου, ὑπάρχει ὁ
κίνδυνος νά συρθοῦμε στό φοβερό σπή-
λαιο τοῦ ἀρχιληστή, στήν ἀπώλεια.

Ὁδοιπόροι, ταξιδιωτές

Εἶμαστε ὁδοιπόροι, δρομεῖς, ὀρειβά-
τες. Ὅσο πιό ἀπαλλαγμένοι ἀπ' τὰ βάρη
τῶν κοσμικῶν πραγμάτων ζοῦμε, τό-
σο εὐκολώτερα θά σπεύσουμε στό τέρμα
τοῦ δρόμου.

Ποιός δέν καταλαβαίνει, ὅτι ἡ παροῦ-
σα ζωή εἶναι ἕνας ἀπλωμένος δρόμος,
χωρισμένος σέ σταθμούς, δηλαδή, στίς
διάφορες φάσεις τῆς ἡλικίας;

● Στήν ἀρχή τῆς ὁδοιπορίας οἱ ὠδῖνες
τοῦ τοκετοῦ.

● Στό τέλος ἡ διαμονή στόν τάφο.

Ἄλλοι φτάνουν ἐκεῖ γρηγορώτερα,
ἄλλοι βραδύτερα. Ἄλλοι ἀφοῦ περά-
σουν ἀπό ὅλες τίς ἡλικίες τῆς ζωῆς. Κι
ἄλλοι δέν προφθάνουν οὔτε τίς πρῶτες
ἡλικίες νά ζήσουν.

Δέν εἶναι δυνατόν, ἀφοῦ δρασκελίσα-
με τήν πόρτα τῆς ζωῆς, νά μή φτάσουμε
καί στό τέλος. Ἀπ' τή στιγμή, πού ξεγλι-
στρήσαμε ἀπ' τούς μητρικούς κόλπους,
προσδεθήκαμε στή ροή τοῦ χρόνου.

● Μετῶμε τό χρόνο ἀπό αὐτόν πού πέ-
ρασε καί ἔφυγε. Ξεχνᾶμε, ὅτι προχωρών-
τας χάνουμε τόσο χρόνο ἀπ' τή ζωή, ὅ-
σον ζήσαμε.

● Ἄλλωστε εἶναι ἄγνωστος ὁ χρόνος,
πού Ἐκεῖνος παραχώρησε γιά τή δική
μας ὁδοιπορία, κι ἡ στιγμή τῆς ἀποδη-
μίας μας ἀπ' τόν κόσμο αὐτό.

Ἄς ἐξετάζουμε μέ ἀκρίβεια, ποιὰ
φορτία μᾶς εἶναι ἐλαφρά γιά τό δρόμο
τῆς ζωῆς μας, καί ποιὰ εἶναι βαρειά καί
ἀσήκωτα.

● Δυστυχῶς ὅσα πρέπει νά συλλέγου-
με, τὰ περιφρονοῦμε. Καί ὅσα ἀρμόζει
νά περιφρονοῦμε, ἐμεῖς τὰ μαζεύουμε.

● Αὐτά, πού, ἂν τ' ἀποκτήσουμε, γίνον-
ται ἕνα μέ μᾶς καί στολίδια τῆς ψυχῆς
καί τοῦ σώματος, δέν τὰ προσέχουμε.
Καί συγκεντρώνουμε πράγματα, πού
μόνο ντροπή μᾶς προσάπτουν.

Μοχθοῦμε γιάτά χαμένα.

Ἐξαπατᾶμε τόν ἑαυτό μας, σάν ἐκεῖ-
νον, πού θέλει νά γεμίση τρυπημένο πι-
θάρη!

Ὅλα αὐτά, πού ἔχουμε ξετρελλαθῆ
μαζί τους, δέν εἶναι πραγματικά δικά
μας. Ἄν κάποιος ἀποκτήσῃ στή γῆ πε-
ριουσία ἀπέραντη ἢ μεγαλοπρεπῆ σπι-
τια ἢ περιβληθῆ ἐξουσία, σᾶς ρωτῶ: Θά
τ' ἀπολαμβάνῃ αὐτά αἰώνια;

Ἄνθρωπος! Ἐρχεται καί φεύγει

Θᾶπρεπε νά προσπερνᾶμε μέ κλει-
στά μάτια τὰ πρόσκαιρα καί ἀμαρτωλά.
Καί νά δείχνουμε μεγάλη φροντίδα γι'
αὐτά, πού πραγματικά εἶναι δικά μας.

Τί εἶναι πράγματι δικό μας;

Καί ἡ ψυχὴ καί τό σῶμα.

● Ἡ ψυχὴ! Αὐτή ἡ λεπτὴ καί νοερὴ
οὐσία, πού δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπ' τὰ βάρη
τῶν ὑλικῶν πραγμάτων.

● Τό σῶμα! Αὐτό τό ὠραῖο ὄχημα τῆς
ψυχῆς, πού ἔπλασε ὁ Κτίστης γι' αὐτή
τή ζωή.

Αὐτό εἶναι ὁ ἄνθρωπος! Νοῦς ντυμένος
μέ κατάλληλη καί ταιριαστὴ σάρκα.

Ἡ κτίσις ἔχει ἀπλωθῆ στόν ἄνθρωπο
σάν γυμναστήριο ἀρετῆς.

Στόν ἄνθρωπο μέσα ὑπάρχει ὁ νόμος,
ὥστε νά μοιάσῃ, ὅσο γίνεται περισσότε-
ρο, πρὸς τόν Πλάστη.

Ὁ ἄνθρωπος ἔρχεται σέ τούτη τή ζωή

κι ύστερα καλείται νά παρουσιαστή μπροστά στό βήμα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος δέχεται τήν ἀνταπόδοσι γιά ὅσα ἔπραξε. Ὅταν κτῆμα του γίνονται οἱ ἀρετές, τότε αὐτές προτρέχουν καί τόν κατατάσσουν μέ τούς ἀγγέλους. Οἱ ἀρετές κι οἱ καλωσύνες λάμπουν αἰώνια κάτω ἀπ' τό βλέμμα τοῦ Δημιουργοῦ.

Ὁ πλοῦτος καί ἡ ἐξουσία κι ἡ τρυφή κι ὅλος ὁ θόρυβος τῆς κοσμικῆς ζωῆς, δέν μᾶς ἀκολουθοῦν. Γυμνοί βγήκαμε ἀπ' τήν κοιλιά τῆς μητέρας μας· γυμνοί καί θά φύγουμε (Ἰώβ. α' 21).

Γιά ποιὰ φροντίζουμε;

Ἄριστα σκέπτεται ὁποῖος φροντίζει πολύ τήν ψυχή του καί προσπαθεῖ μέ κάθε μέσο νά τήν διατηρή καθαρή καί ἀγνή.

- Ὅταν τό σῶμα του πονᾷ, δέν ἀποκάμνει. Ἄναφωναί μαζί μέ τόν Παῦλο: «Ἄν κι ὁ ἐξωτερικός ἄνθρωπος φθείρεται, ὁμως ὁ ἐσωτερικός μέρα μέ τή μέρα γίνεται πιό καινούργιος» (Β' Κορ. δ' 16).

- Ὅταν βλέπη τούς κινδύνους μπροστά του σάν κύματα πελώρια, ὅπωςδῆποτε κάπως φοβᾶται, ἀλλ' ἀμέσως παίρνει θάρρος, μέ τή σκέψι: «Ξέρουμε καλά, πώς ὅταν τό ἐπίγειο σπίτι μας, τό σῶμα μας, καταργηθῆ, θᾶχουμε σπίτι ἀπ' τό Θεό, ἀχειροποίητο, αἰώνιο» (Β' Κορ. ε' 1).

Δηλαδή, δέν φροντίζει ὁ πιστός καί γιά τό σῶμα; Φροντίζει γιά τά ἀναγκαῖα τῆς συντηρήσεώς του, ἀφοῦ εἶναι κτῆμα τῆς ψυχῆς καί συνεργάζεται μαζί τῆς.

- Φροντίζει νά εἶναι γερό τό σῶμα, ἀλλά δέν τοῦ ἐπιτρέπει νά χοροπηδᾷ ἀπ' τά ἀφθονα ἀγαθά.

- Φροντίζει νά μή φλέγεται τό σῶμα ἀπό ἀνώφελος καί βλαβερές ἐπιθυμίες. Κριτήριο γιά τή φροντίδα τοῦ σώματος εἶναι ὁ λόγος: «Τίποτε δέν φέραμε στόν κόσμο αὐτό κι εἶναι ὀλοφάνερο, ὅτι τίποτε δέν θά πάρουμε μαζί μας. Ἄς ἀρκούμε στά ἀναγκαῖα, νᾶχουμε “τροφάς καί σκεπάσματα”» (Α' Τιμ. στ' 7-8).

Ἄν συνηθίσῃ τό σῶμα νά ἔχη ὅλες τίς ἀπολαύσεις, θά μετατραπῆ σέ ἀνή-

μερο θηρίο, πού δέν δαμάζεται εὐκολα. Τό σῶμα ἀπό ὄργανο τῆς ψυχῆς, θά γίνῃ τύραννός τῆς. Θά τήν τραβήξῃ πρὸς τά κάτω, «πρὸς χαμαιζήλιαν».

Κι ὅταν ἐμφανιστῆ στόν Κύριο ἡ ψυχή, τί θά πῆ; Ὅτι παρασύρθηκε ἀπ' τίς ὀρέξεις τοῦ σώματος, ὅτι πλανήθηκε ἀπ' τήν τρυφηλότητα καί τήν καλοπέρασι;

Οὔτε καρπούς ἀρετῶν θά ἔχη νά δείξῃ, οὔτε θᾶχῃ κάτι γιά ν' ἀπολογηθῆ. Θά ὀδηγηθῆ στό αἰώνιο σκοτάδι. Ἐκεῖ θά θρηνηῆ, πού ἔχασε τόν καιρό τῆς σωτηρίας. Τίποτε ὁμως δέν θά κερδίσῃ ἀπ' τά δάκρυα ἐκεῖνα. Διότι στήν κόλασι κανένας δέν μπορεῖ οὔτε τό Θεό νά ὑμνήσῃ οὔτε γιά τά ἀμαρτήματά του νά μετανοήσῃ καί νά πάρῃ ἄφεσι (Ψαλμ. στ' 6).

Ἀποφόρτισις

Ἄς προφυλαχτοῦμε, λοιπόν, ὅσο γίνεται πιό γρήγορα. Ἄς μή βασιάνισουμε μόνοι μας τόν ἑαυτό μας.

Προτοῦ νᾶρθῃ τό τέλος, ἄς σπεύσουμε:

- Πολλοί δελεάστηκαν ἀπ' τά βιωτικά.

- Πολλοί συσσωρεύσαν πλοῦτο μέ ἄδικο τρόπο.

- Πολλοί μόλυναν τόν ἑαυτό τους μέ βδελυρές πράξεις αἰσχροῦ ἀσελγείας.

- Πολλοί ἔχουν διαπράξει ποικίλα ἐγκλήματα.

Ἄς πετάξουμε ὅλοι ἀπό πάνω μας τά βρώμικα φορτία, προτοῦ νᾶναι ἀργά, ὅσο ἔχουμε καιρό, ὅσο ἡ καρδιά χτυπᾷ.

Προτοῦ καταποντιστῆ τό σκάφος τῆς ζωῆς μας στά μαῦρα νερά τῆς κολάσεως, ἄς τό ἀποφορτίσουμε ἀπ' τά ἄδικα καί αἰσχροῦ ἐμπορεύματα.

Εἶδατε τί κάνουν οἱ ναυτικοί;

Ἄναγκαῖα φορτία μεταφέρουν. Ὅταν ὁμως σηκωθῆ φουρτούνα καί θύελλα καί ἀπειλήται τό σκάφος, ὅσο γίνεται πιό γρήγορα, χωρίς λύπη, πετᾶνε στή θάλασσα τό φορτίο, γιά νά κάνουν τό πλοῖο νά ἐπιπλεύσῃ καί νά σωθοῦν οἱ ἀνθρώπινες ζωές.

Ἐμεῖς ἄς ἀδειάσουμε τό πονηρό φορτίο. Ἄς ξεφορτώσουμε τίς ἀμαρτίες μας στή μέτανοια καί τήν ἐξομολόγησι.

Όσο αδειάζουμε απ' τὰ ἀμαρτήματα καί τίς σαρκικές ἐπιθυμίες, τόσο γεμίζουμε ἀπό πλοῦτο πνευματικό.

Τὰ σαρκικά πάθη καί τὰ ὑλικά πράγματα μᾶς πιέζουν. Θά βουλιάξουμε.

- Ἐάν κλάψουμε γιά τὰ ἀμαρτήματά μας, εἶναι σάν νά μήν ἔγιναν!

- Ἐάν τὰ ὑλικά στήν ἐλεημοσύνη τά μοιράσουμε, εἶναι σάν νά μήν τά ἀποκτήσαμε.

Ἐάν ἀποκτήσουμε ἀγιότητα καί δικαιοσύνη. Δέν ἀφήνουν τό σκάφος τῆς ζωῆς μας νά καταποντιστῆ. Κι ὄχι μόνο. Ἡ ἀγιότητα καί ἡ δικαιοσύνη κάνουν τελικά νά μήν χάνονται οὔτε τὰ χρήματα. Ὅταν ἀπό ἀγάπη τά πετᾶμε ἀπό πάνω μας (τά ξεφορτωνόμαστε!), τότε εἶναι σάν νά τά ρίχνουμε σέ ἄλλα πλοῖα, πιά ἀσφαλῆ. Εἶναι τὰ στομάχια τῶν φτωχῶν. Ἡ ἐλεημοσύνη ὁδηγεῖ τελικά τό σκάφος μας στό λιμάνι τοῦ Θεοῦ.

Ἐλεήμονες καί φιλόανθρωποι

Ἐάν δοῦμε τόν ἑαυτό μας μέ φιλόανθρωπο βλέμμα. Τῆ ζημιὰ ἀπ' τὰ ὑλικά πράγματα καί τήν καλοπέρασι μπορούμε νά τήν μετατρέψουμε σέ κέρδος. Πῶς;

- Νά μοιράσουμε τὰ χρήματά μας καί τὰ ἀγαθὰ μας στούς πολλούς, σ' αὐτούς πού καθημερινά πεθαίνουν ἀπ' τήν πείνα. Ἐτσι κάνουμε τήν καλύτερη ἐπένδυσι. Ἀσφαλιζουμε τούς θησαυρούς μας στήν τράπεζα τοῦ Οὐρανοῦ, στούς κόλπους τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, «ὅπου σῆς οὐκ ἀφανίζει, οὐδέ λησται διορύττουσιν, οὐδέ κλέπτουσιν» (Ματθ. στ' 20).

- Ἐάν μή περιφρονήσουμε τούς Λαζάρους (Ματθ. ιστ' 20), πού καί σήμερα εἶναι ριγμένοι μπροστά στά μάτια μας.

- Ἐάν μή στερήσουμε τὰ παιδιά τῆς γῆς ἀπ' τὰ ψίχουλα τοῦ δικοῦ μας τραπέζιου, πού ἄρκοῦν νά τά χορτάσουν!

- Ἐάν μή ζηλέψουμε τόν ἄγριο ἐκεῖνο πλοῦσιο, γιατί ἔτσι μαζί του θά βρεθοῦμε στή φλόγα τῆς κολάσεως. Καί τότε; Θά ἰκετεύουμε τόν Ἀβραάμ. Θά παρακαλᾶμε τούς ἁγίους. Θά σπαρταρᾶμε ἀπ' τό κλάμα. Ἄλλά κανένα κέρδος.

Στίς ἀπεγνωσμένες κραυγές μας θά μᾶς ἀπαντοῦν:

—*Μή ζητᾶς φιλοανθρωπία, ὅταν ὁ ἴδιος τήν περιφρόνησες γιά τούς ἄλλους. Μή ζητᾶς νά πάρης τώρα μεγάλα πράγματα, ἀφοῦ σύ τσιγκουνεύτηκες τὰ πολύ μικρά. Ν' ἀπολαμβάνης αὐτά, πού μάζεψες στό βίο σου! Χύνε τώρα δάκρυα, διότι τότε πού ἔβλεπες τόν ἀδελφό σου νά δακρῦζει, δέν τόν ἐλέησες.*

Αὐτά θά μᾶς ποῦν καί μέ τό δίκη τους. Φοβᾶμαι μάλιστα, μήπως μᾶς ἐπιτεθοῦν καί μέ πικρότερα λόγια, ἀφοῦ ἐμεῖς ξεπερνοῦμε τόν πλοῦσιο τῆς παραβολῆς, σέ κακία.

Ἐμεῖς δέν περιφρονοῦμε ἀπλῶς τούς πονεμένους ἀδελφούς μας, ἐπειδή λυπόμαστε τόν πλοῦτο. Οὔτε κλείνουμε τ' αὐτιά μας στό σπαραγμό τῶν πενήτων, ἐπειδή φυλᾶμε τήν περιουσία μας γιά τὰ παιδιά μας ἢ γιά ἄλλους συγγενεῖς.

Κάνουμε κάτι χειρότερο. Χαλᾶμε τὰ λεφτά μας σέ φαυλότητες καί ἀκολασίες. Χαρίζουμε πολυτελῆ δῶρα σέ πρόσωπα, πού ἱκανοποιοῦν τόν ἐγωισμό μας ἢ τίς ἄνομες ὀρέξεις μας.

Σέ κόλακες, σέ ἀμαρτωλά γυναῖα, σέ τυχερά παιχνίδια, σέ διασκεδάσεις βακχικές εἶμαστε ἀνοιχτοχέρηδες. Κι ὅταν ἔρθῃ ὁ φτωχός, τόν ἀποστρεφόμεστε. Σιχαινόμεστε! Σιχαινόμεστε τόν ἀδελφό μας, τόν ὁμογενῆ μας!

- Ἐάν σκύβῃ τό κεφάλι στή γῆ ἀπό ντροπή, τόν λέμε ὑποκριτή!

- Ἐάν μέ θάρρος μᾶς κοιτάξῃ, τόν ἀποκαλοῦμε ἀναιδῆ.

- Ἐάν συμβῆ νά φοράῃ καλά ροῦχα, πού κάποιος τοῦ τᾶδωσε, τόν προσβάλλουμε ὡς ἄπληστο!

- Ἐάν φοράῃ κουρέλια, τόν ἀπομακρύνουμε ὡς βρώμικο.

Γι' αὐτό ὑποψιάζομαι, ὅτι θᾶναι φρικτότερη ἢ φωτιά τῆς κολάσεως.

Σκέψου, λοιπόν, λογικά τό παρόν καί τό μέλλον. Καθένας θά λάβῃ ἀπ' τό Δίκαιο Κριτή ἀνάλογα μέ τὰ ἔργα του.

Ζῆσε κατ' ἀξίαν.

(Γιά τή μεταγλώττισι Δ.Γ.Α.)

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΙΡΙΩΝ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

'Η έμπειρία τής οικοδομής!

Η αγάπη είναι ή πηγή όλων τών χαρισμάτων. Όχι μόνο, διότι άπ' τό Θεό τής αγάπης πηγάζουν όλα τά χαρίσματα, όλες οι δωρεές, αλλά και διότι άποτελεί τήν πηγή, άπό όπου τό όποιοδήποτε χάρισμα περνώντας **φιλτράρεται** και γίνεται άγνή προσφορά.

• Άν ή αγάπη είναι «μείζων» όλων τών χαρισμάτων, τότε ή διδασχή, τό «προφητεύειν», τό νά προσφέρης άπλά και έλκυστικά τό λόγο του Χριστου, είναι «μείζων», άνώτερο του νά μιλάς ύψηλή φιλοσοφία, του νά λαλής άκατάληπτα, του νά έκφράζεσαι «κουλτουριάρικα», θηρεύοντας λέξεις καινοφανείς και πλέκοντας προτάσεις, πρωτοτυπίας και άυτοθαυμασμου χάριν.

• Η Έκκλησία άπό αγάπη εύχαριστεί και οικοδομεί. **Ψυχαγωγεί**, μέ τήν άρχική σημασία τής λέξεως. Όπως χρειάζεται **τέχνη**, για νά παίξη κανείς φλογέρα και νά προσελκύση άκροατές, όπως χρειάζεται τέχνη, για νά παίξη κανείς κιθάρα και νά συγκινήση τίς ευαίσθητες χορδές τής ψυχής, έτσι χρειάζεται τέχνη κι έκείνος, πού χειρίζεται τή φλογέρα του λόγου ή τήν κιθάρα τής λειτουργικής προσφοράς.

Τό πρόβλημα μέ τόν έκκλησιαστικό λόγο και μέ τήν έκκλησιαστική μουσική είναι, άν οι χειριστές τους είναι τεχνίτες. Όχι τεχνίτες τής μουσικής ή τής ναοδομίας, αλλά τεχνίτες τής πνευματικής λατρείας. Νά μπορούν μέ τόν τρόπο του ψαλσίματος ή τής άπαγγελίας τους νά **άνεβάξουν** τίς ψυχές στον ουρανό. Τότε δέν έχουν μεράκι άπλώ, άλλ' έχουν αγάπη!

Είσήγησις στην Πανορθόδοξο Διάσκεψη στό Προκόπιο Εύβοίας (16-19 Οκτωβρίου 2006).

(Συνέχεια άπ' τό προηγούμενο)

Ό Παύλος παραβάλλει τά λεγόμενα στη λατρεία μέ **σαλπίσματα**. «Άδηλον φωνήν σάλπιγξ έάν δώ, τίς παρασκευάσεται εις πόλεμον; Ούτω και ύμεις διά τής γλώσσης έάν μή εύσημον λόγον δώτε, πώς γνωσθήσεται τό λαλούμενον; Έσεσθε γάρ εις άέρα λαλούντες» (Α' Κορ. ιβ' 7-9). Χαρίσματα, πού κοπανάνε άέρα, άς λείπουν!

• Στην έκκλησία διεγείρεται ή προσοχή, άνυψώνεται ή προσευχή, θερμαίνεται ή καρδιά, φωτίζεται ό νοός, έξαυλώνεται τό σώμα. Όλα αυτά: όταν ύπάρχη «εύσημος λόγος», όταν κατανοούν «τό λαλούμενον», όταν ό λειτουργός ιερέυς είναι καλός σαλπικτής.

Τό «Πρόσχωμεν» είναι παράγγελμα. Σέ έντασι καλείται ή προσοχή. Σέ σύναξι όλες οι αισθήσεις.

Άλλά πώς;

• Πώς θά προσέξουν τό Άποστολικό άνάγνωσμα, όταν όχι πλέον ή γλωσσολαλία, άλλ' ή «μουσικολογία» του ψάλτη, μετατρέπη τό θεόπνευστο άνάγνωσμα σε μουσική επίδειξι;

• Πώς θά προσέξουν τήν **Εύαγγελική** περικοπή, όταν όχι ή γλωσσολαλία πλέον, άλλ' ή καλλιφωνία του λειτουργού μετατρέπη τό λόγο του Κυρίου σε προσωπική μουσική εύκαιρία;

• Πώς θά προσέξουν τή **θεία Λειτουργία**, όταν δέν άκούγονται εύκρινώς οι εύχές ή όταν άποσπᾶται ή προσοχή τους άπό δευτερεύοντα πράγματα;

Ό άπόστολος Παύλος, για νά πολεμήση τήν τάσι προς άκατάληπτη γλωσσολαλία, προς τό άκαταλαβίστικο, θά λέγαμε, σήμερα τής λατρείας, μιλάει για βαρβαρισμό! «Έάν μή ειδώ τήν δύναμιν τής φωνής, έσομαι τῷ λαλούντι βάρβαρος και ό λαλῶν έν έμοί βάρβαρος» (Α' Κορ. ιδ' 11).

• Ἄν μιλάω στή σύναξι ἢ ψάλλω ἀκατανόητα, κρύβοντας τά θεῖα λόγια, εἶμαι γιά τόν ἄλλον βάρβαρος, ἀκατανόητος. Σάν νά ἔχω κάτι ἐναντίον του, τόν καταδικάζω σέ πνευματική ἀπραξία!

• Ὅλα **κατανοητά** γίνονται καί λέγονται στήν ἐκκλησία. Καί πρό παντός παντοῦ λάμπει τό χάρισμα τῆς ἀγάπης καί τῆς ἀγίας βιοτῆς. Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «*Τοῦ βίου δεύτερά ἐστι τά χάρισματα. Πολλοί γοῦν χάρισματα ἐπιδειξάμενοι, ἐπειδή φαῦλοι γεγόνασιν, ἐκολάσθησαν, ὡς ἐκεῖνοι οἱ τῶ ὀνόματι αὐτοῦ προφητεύσαντες καί δαιμόνια πολλά ἐκβαλόντες καί δυνάμεις πολλές ποιήσαντες, ὡς Ἰούδας ὁ προδότης. Ἔτεροι δέ βίον παρασχόμενοι πιστοί καθαρόν, οὐδενός ἐδεήθησαν ἑτέρου πρὸς τό σωθῆναι*» (Ε.Π.Ε. 18α,350). Μετά φρασις: Τά χάρισματα ἔρχονται δεύτερα. Πρώτη εἶναι ἡ ἀγία ζωή. Πολλοί βέβαια, πού παρουσίασαν χάρισματα, ἐπειδή ἦσαν ἀπρόσεκτοι στή ζωή τους, κολάστηκαν, ὅπως αὐτοί, πού προφήτευσαν στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἢ ἔβγαλαν πολλά δαιμόνια ἢ ἔκαναν πολλά θαύματα, ὅπως κι ὁ Ἰούδας ὁ προδότης. Ἐνῶ ἄλλοι, πιστοί, πού ἔζησαν βίο καθαρό, δέν χρειάστηκαν τίποτε ἄλλο γιά νά σωθοῦν.

• Ὅσα λέγονται στήν εὐχαριστιακή σύναξι, πρέπει νά λέγονται **ζωντανά**, ἀνεπιτήδευτα, ταπεινά καί ἐποικοδομητικά. Δέν λέγονται γιά τό Θεό, ἀφοῦ Ἐκεῖνος ὅλα τά ξέρει. Λέγονται, «ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομήν λάβη» (Α' Κορ. ιδ' 5).

Ἐντύπωση ἢ οἰκοδομή;

• Τά **θαύματα** ἐντυπωσιάζουν, ἀλλά δέν οἰκοδομοῦν πάντοτε. Ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος «σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν» (Ἰωάν. ι' 41). Καί ὅμως εἶναι «ὁ μείζων». Ἦταν ὁ μάρτυς τοῦ λόγου καί τοῦ αἵματος. Χειραγώγησε τήν οἰκουμένην στό Σωτήρα. Τί μεγαλύτερο θαῦμα ἀπό αὐτό;

Συγκρίνεται ἡ προσφορά τοῦ διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας, πού ἀπευθύνεται στήν ἀθάνατη ψυχή καί τήν πείθει νά δεχτῆ ν' ἀκολουθήσῃ τό Χριστό, μέ τήν

προσφορά τοῦ θαυματουργοῦ, πού ἀλλοιώνει ἀπλῶς τήν ἄψυχη ὕλη;

Συγκρίνεται ἡ ἴσους ψυχῆς μέ τήν ἴασι σώματος;

• Ἡ γλωσσολαλία καί ἄλλα χάρισματα, ἀπ' τή στιγμή, πού **ἀποπροσανατόλιζαν** τοὺς χριστιανούς ἀπ' τήν ἀγάπη καί τήν ἐνότητα, ἀτόνισαν!

• Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι **ὠφελμιστική**. Εἶναι **ὠφέλιμη**. Εἶναι χρηστή, γιατί ἔχει τό Χριστό. Εἶναι χρήσιμη, διότι προσφέρει τό κάτι ἄλλο· τό λόγο τῆς ζωῆς, πού ὁδηγεῖ στήν ἐμπειρία τῆς αἰώνιας ζωῆς.

• Ἄν σήμερα ἐρχόταν ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «ἵνα λαλήσῃ ἐν διδαχῇ» (Α' Κορ. ιδ' 6), γιά νά κηρύξῃ καί νά ἐξηγήσῃ π.χ. μιὰ ἀπ' τίς Ἐπιστολές του, καί τήν ἴδια ὥρα, σέ μικρή ἀπόστασι ἀπ' τό Παύλειο βῆμα βρισκόταν τό στέκι κάποιου τάχα θαυματοποιοῦ ἢ καί ἀληθινοῦ «προορατικοῦ», τί λέτε; Σέ ποιόν θά πῆγαιναν οἱ περισσότεροι ἀπ' τοὺς σημερινούς ὀρθόδοξους; Σίγουρα ἐλάχιστοι θά πρόστρεχαν στόν Παῦλο, ἐπιζητώντας αὐθεντικό Εὐαγγέλιο καί αἰώνια ζωή! Πλήθη ὅμως θά συνέρρεαν, νά πληροφορηθοῦν κάτι γιά τόν... ἀντίχριστο ἢ γιά νά ἱκανοποιήσουν νοσηρές περιέργειες ἢ ἀκόμα καί γιά νά καυχηθοῦν, ὅτι γνώρισαν τόν «γέροντα» τάδε μέ τό προορατικό του χάρισμα!

Ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ρωτάει:

—Τί σοῦ λείπει; Γιατί θές ἐπί πλέον χάρισματα; «*Γέγονας ἀθάνατος. Γέγονας ἐλεύθερος. Γέγονας υἱός. Γέγονας δίκαιος. Γέγονας ἀδελφός. Γέγονας συγκληρονόμος. Συμβασιλεύεις. Συνδοξάζῃ. Πάντα σοι κεχάρισται... Τί ἔτι λείπει;*» (Ε.Π.Ε. 20,418).

Ὅλα τά ἔχεις. Ὅλα Ἐκεῖνος σοῦ τά ἔδωσε. Τί σοῦ λείπει;

π. Δ. Α.

Ὁ Τόμος τοῦ «Βαπτιστοῦ»

Κυκλοφορεῖ ὁ τόμος του περιοδικοῦ τοῦ 2006. Τιμᾶται 10 εὐρώ. Ὑπάρχουν καί προηγουμένων ἐτῶν μέ τήν ἴδια τιμή. Τηλ.: 2103212713.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Πῶς θα ποῦμε τό «ΑΜΗΝ»;

Δευτερεύοντα πράγματα καλύπτουν τὶς περισσότερες φορές τὸ πρωτεύον. Πρωτεύον εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Εἶναι ὁ **Πρωτεύων**. Καί κυρίως στή θεία Λειτουργία. Στό περίφημο πρῶτο κεφάλαιο τῆς πρὸς Κολοσσαεῖς ἐπιστολῆς ἀναφέρονται ἀποδείξεις τοῦ **Πρωτείου τοῦ Χριστοῦ** σέ κάθε λειτουργική πράξι, πολύ περισσότερο στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας.

- Αὐτός ἔθεσε σέ λειτουργία τό **σύμπαν**· «ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τά πάντα» (στ. 16).
- Αὐτός ἔθεσε σέ λειτουργία τήν **καρδιά** μας κι ὅλη τήν ὑπαρξί μας· «τά πάντα δι' αὐτοῦ καί εἰς αὐτόν ἔκτισται» (στ. 17).
- Αὐτός ἔθεσε σέ λειτουργία τή **σωτηρία** μας, ἀφοῦ Αὐτός σταυρώθηκε γιά νά μᾶς συμφιλώσῃ μέ τό Θεό, «ἀποκαταλλάξας τά πάντα δι' αὐτοῦ τοῦ σταυροῦ» (στ. 20).
- Αὐτός ἔθεσε σέ λειτουργία τή νέα ζωή, πού λέγεται **Ἀνάστασις**· «αὐτός ἐστίν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν» (στ. 18).
- Αὐτός ἐτοίμασε τή λειτουργία μας στήν οὐράνια καί αἰώνια **βασιλεία Του**, ἀφοῦ γιά μᾶς καί μέ μᾶς ἀνέβηκε στόν Οὐρανό, «παραστήσαι ἡμᾶς ἁγίους καί ἀμώμους καί ἀνεγκλήτους κατενώπιον τοῦ Θεοῦ» (στ. 22).
- Αὐτός ἔθεσε σέ λειτουργία καί τήν **ἀληθινή λατρεία** τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως, ἀφοῦ Αὐτός θεμελίωσε τή λειτουργική πράξι καί ζωή ὡς Ἀρχιερέας τοῦ Σταυροῦ καί σέ κάθε σύναξι τῆς Ἐκκλησίας Αὐτός προσφέρει καί προσφέρεται καί «δι' αὐτοῦ ἔχομεν τήν ἀπολύτρωσιν, τήν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν» (στ. 14).

Ὅλα ἐπομένως στή θεία Λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας τελοῦνται ἀπ' τόν Πρῶτο καί γιά τόν **Πρῶτο**, τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό. «Ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτός πρωτεύων» (Κολοσ. α' 18).

● Ὅλα τελοῦνται **«εἰς ἀνάμνησιν»** ὄλων τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Χριστοῦ γιά τή λύτρωσί μας, γιά τή σωτηρία μας, γιά νά γίνουμε κληρονόμοι τῆς βασιλείας Του.

Γι' αὐτό καί ὁ λειτουργός πρεσβύτερος ἢ ἐπίσκοπος αἰτιολογεῖ τήν προσφορὰ τῶν τιμίων Δώρων μέ τήν εὐγνώμονα ἀνάμνησι ὄλων τῶν *«ὑπέρ ἡμῶν γεγεννημένων, τοῦ σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριημέρου Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοῦς ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς δευτέρας καί ἐνδόξου πάλιν παρουσίας»*.

● Ὅλα τελοῦνται γιά τή **μετοχή** τοῦ ἀνθρώπου στή ζωή τοῦ Χριστοῦ. Γιά νά κοινωνήσουμε. Νά γίνουμε ἕνα μαζί Του κι Ἐκεῖνος ἕνα μαζί μας (Ἰωάν. στί 54-57).

Πρωτεύει ὁ Χριστός στή θεία Λειτουργία, ἰδίως ὅταν τά πάντα δονοῦνται, ὅταν πυρακτώνεται ἡ ἅγια Τράπεζα, τό θυσιαστήριο, ἀπ' τήν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅταν τό μέγιστο θαῦμα συντελεῖται, δηλαδή, ἡ **μεταβολή** τοῦ ἄρτου καί τοῦ οἴνου σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ.

Δέν ἐπιτρέπεται, λοιπόν, μέ τίποτε καί γιά τίποτε νά καλύπτεται τό Πρωτεύον ἀπό δευτερεύοντα στοιχεῖα. Δέν ἐπιτρέπεται νά ἐπισκιάζεται ἡ **Οὐσία** ἀπό **ἐπουσιώδεις** ἐν προκειμένῳ ἐνέργειες ἢ κινήσεις.

● Ἡ οὐσία εἶναι ὁ Χριστός. Εἶναι **παρών!**

Ἐπουσιῶδες εἶναι, ἂν θά Τόν ὑποδεχτοῦμε μέ σκυμμένο τό **κεφάλι** ἢ μέ κλίσι τῶν **γονάτων**. Οὔτε κἂν ν' ἀσχοληθῇ μέ τέτοιες λεπτομέρειες δέν ἀντέχει τήν ὥρα

ἐκείνη ὁ πιστός. Ἄς μὴν ἐνοχλῆ ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Ἄρκεϊ καὶ οἱ δύο νὰ ἔχουν κάμψει μέ **εὐλάβεια** τὴν καρδιά τους στό Χριστό.

Λέει ὁ μακαριστός λειτουργιολόγος ἄρχιμ. Γεωβάσιος Παρασκευόπουλος: «Ἡ ἐκφώνησις “Τά σά ἐκ τῶν σῶν” μεταδίδει εἰς τόν συμπροσευχόμενον λαόν τό μήνυμα, ὅτι ὁ Κύριος ἐγγύς. Ἡ ἐκφώνησις αὕτη κάμπτει τὴν καρδίαν, τόν ἀνχένα καί τά γόνατα τῶν πιστῶν. Αἱ καρδίαι πᾶσαι ἐν ἄκρα καί μυστικῇ δονήσει καί ἀπολύτῳ σιγῇ ζοῦν τὴν ἱερωτάτην στιγμὴν καί ἀναμένουν τὴν ἐπέλευσιν τοῦ ζωαρχικοῦ Πνεύματος» («Ἐρμηνευτικὴ ἐπιστασία ἐπὶ τῆς θείας Λειτουργίας, ἔκδοσις α΄, σελ. 211-212).

● Ἡ οὐσία εἶναι ὁ Χριστός. Εἶναι τό **Δῶρο**.

Ἐπουσιῶδες εἶναι τό **ἀντίδωρο**. Δυστυχῶς μ' αὐτό περισσότερο ἀσχολοῦνται ὅσοι βρίσκονται στό ἱερό βῆμα, ἀκόμα καί κατά τὴ φορικτὴ στιγμὴ τῆς μεταβολῆς τῶν τιμίων Δώρων.

Κάποιος φωνάζει: «Τά ἀντίδωρα! Γρηγόρα, τά ἀντίδωρα!...».

Τά «παπαδάκια» τρέχουν νὰ φέρουν τά σχετικὰ πανέρια.

Κάτι λαϊκοί, «προνομιούχοι»(!), πού βρίσκονται ἀναίτια στό ἱερό βῆμα, σπεύδουν πρὸς τὴν ἁγία τράπεζα, νὰ πάρουν ἀπ' τὸ χέρι τοῦ ἱερέως τό ἀντίδωρο (καί σέ εἰδικό μάλιστα περιτύλιγμα!).

Ἀκόμα καί μερικοὶ λειτουργοὶ σταματοῦν τὴ μνημόνευσι τῆς φοβερῆς στιγμῆς καί ἀσχολοῦνται μέ πομπῶδεις εὐλογίες τοῦ ἀντιδώρου καί μέ διανομὴ του στοὺς ἀντικανονικῶς παρισταμένους στό ἱερό βῆμα. Παίρνουν μάλιστα καί μερικά ἀντίδωρα, καταλλήλως εὐπρεπισμένα, γιὰ τοὺς οἰκείους τους καί τά τοποθετοῦν σέ κάποια γωνιά τῆς ἁγίας Τραπέζης!

Τό ἐπουσιῶδες ἤδη ἔχει καλύψει τό οὐσιῶδες.

● Ἡ οὐσία εἶναι ὁ Χριστός. Εἶναι ἡ **παρουσία** τοῦ Οὐρανοῦ στή γῆ.

Ἐπουσιῶδες εἶναι καί τό **θυμίαμα**. Δυστυχῶς τόσος θόρυβος παρατηρεῖται σχετικὰ μέ τό θυματό, καί πρὶν ἀπ' τὴν ἐκφώνησι «Τά σά ἐκ τῶν σῶν...» καί μετὰ!

Τρέχουν νὰ τό ἀνάψουν. Σχετικὲς προτροπές καλύπτουν τὴ συγκλονιστικὴ δέησι. Τά κουδουνάκια τοῦ θυματοῦ ἐμποδίζουν τὴν ἐν ἄκρα σιγῇ ἴκεσία.

● Ἡ οὐσία εἶναι ὁ Χριστός. Αὐτόν ἐπιζητοῦν καί **λαχταροῦν** οἱ πιστοί. Αὐτόν θέλουν νὰ ὑποδεχτοῦν. Δέν ἐπιθυμοῦν τὴν ὥρα ἐκείνη ν' ἀκούσουν τοὺς **λαρυγγισμούς** τοῦ ψάλτη, πού ἄδει ὑπεροπτικά καί ἐνοχλητικά τό «Σέ ὑμνοῦμεν...».

Ὅλοι μαζί, κληρὸς καί λαός, μέ εὐλάβεια καί συγκίνησι ἀπευθυνόμαστε στόν Κύριο, λέγοντας: «Σέ ὑμνοῦμεν, Σέ εὐλογοῦμεν, Σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καί δεόμεθά Σου ὁ Θεὸς ἡμῶν». Καί ἀφοῦ δεηθοῦμε θεομά δια τοῦ στόματος τοῦ πρεσβυτέρου (ιερέως), ὅλοι μαζί ἐπισφραγίζουμε τὴ λαχτάρα μας γιὰ τό θαῦμα μέ τό «**Ἀμήν**».

—Κάνε, Κύριε, τοῦτο τό ψωμί, **Σῶμα** Σου!

«**Ἀμήν**»! ἀπό ὄλο τό ἐκκλησίασμα.

—Κάνε, Κύριε, τοῦτο τό κρασί, **Αἷμα** Σου!

«**Ἀμήν**»! ἀπό ὄλο τό ἐκκλησίασμα.

—Τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον, Κύριε, νὰ τά μεταβάλῃ!

Τρεῖς φορές ὄλοι μαζί τό «**Ἀμήν**»!

Πῶς ὅμως «εἰρεῖ ὁ λαός τό Ἀμήν» (Α΄ Κορ. ιδ΄ 16), ὅταν δέν τόν διαφωτίζουμε γιὰ τό τί συμβαίνει ἐκείνη τὴν ὥρα, ὅταν καλύπτουμε τό Οὐσιῶδες μέ ἐπουσιῶδη, ὅταν τόν ἔχουμε τελείως ἀπομονώση;

Γνωριμία με τὸν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ὁ ὕμνος τῆς ἀγάπης

Α' Κορ. ιγ' 1-3

Ἄνωφελα ὅλα χωρὶς τὴν ἀγάπην (στ. 1)

Τραγούδι ἡ ἀγάπη! Τό συνέθεσε ὁ Θεός. Ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ εἶναι «ποίημα». Ὅλα τὰ δημιουργήματά Του εἶναι ἔργα τῆς ἀγάπης. Τραγούδι ἡ ἀγάπη! Τό μελοποίησαν οἱ ἄγγελοι, πού ὕμνουῦν ἀενάως τὸ Θεό τῆς ἀγάπης. Τραγούδι ἡ ἀγάπη! Τό μετέδωσε ὁ ἔκτακτος σταθμός τῶν ἀγγέλων, πού λειτουργήσε τὴ νύκτα τῶν Χριστουγέννων. Ἡ ἀγάπη ἦλθε σαρκωμένη στή γῆ. Ἡ εὐδοκία τοῦ Πατρός, πού σημαίνει τὴν ἄρρητη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο, ἐγινε εὐλογία τῆς γῆς. «Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεός τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱόν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μὴ ἀποληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάν. γ' 16).

Ὅταν ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξὶς γεμίζη ἀπὸ τὴν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀγάπην, πού ξεκύνεται καὶ πλημμυρίζει τὴν καρδιά (Ρωμ. ε' 5), τότε ξεχειλίζει. Περισεύει. Γίνεται ἡ θεϊκὴ ἀγάπη, πού προφέρεται ἀπὸ ἀνθρώπινα χεῖλη καὶ μεταμορφώνεται σέ θυσία καὶ προσφορά γιὰ τὸ Θεό καὶ τοὺς ἀνθρώπους.

• Τραγούδι ἡ ἀγάπη! Ἄν στὴν ἱστορία τῆς μουσικῆς εἶναι πασίγνωστη ἡ ἐνάτη συμφωνία τοῦ Μπετόβεν, καλουμένη καὶ «*συμφωνία τῆς καρᾶς*», στὴν ἱστορία τῆς ἀγάπης γνωστότερος εἶναι ὁ «ὕμνος τῆς ἀγάπης», τὸ 13ο κεφάλαιο τῆς Α' πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς.

Ἀριστούργημα ὡς σύνθεσις. Πιὸ πολὺ ὡς ποίημα ζωῆς. Ἡ συμφωνία καὶ ἡ ἀρμονικὴ συμβίωσις θάταν παγκόσμιο βίωμα, ἂν ὅλοι τραγουδοῦσαν τὸν ὕμνο τῆς Ἀγάπης καὶ βηματίζαν μέ τοὺς ἦχους τῆς ἀγάπης, πάνω στὰ χνάρια τῆς Ἀγάπης, ποῦναι ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ.

Ἄν ἡ Ἐνωμένη Εὐρώπη ἔχῃ ἐπιλέξει τὴν ἐνάτην συμφωνία τοῦ Μπετόβεν ὡς ὕμνο τῆς, ἡ

πανανθρώπινη κοινωμία, πού λέγεται Ἐκκλησία, ἔχει ὡς ὕμνο τῆς τὸν ὕμνο τοῦ Παύλου, τὴν ὠραιότερη συμφωνία τοῦ Παύλου, τὸν ὕμνο τῆς ἀγάπης.

Οἱ πρῶτοι στίχοι του: «*Ἐάν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀγγέλων λαλῶ καὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀγάπην δέ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκός ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐάν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐάν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δέ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐάν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐάν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθῆσωμαι, ἀγάπην δέ μὴ ἔχω, οὐδέν ὠφελοῦμαι*» (στ. 1-3).

• Τραγούδι ἡ ἀγάπη. Τραγωδία ἡ ζωὴ χωρὶς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ τραγωδία γίνεται πιὸ ἐπικίνδυνη, ὅταν τὴν ἀπάτη τῆς ἀμαρτίας τὴν ὀνομάζουμε ἀγάπην (Β' Πέτρ. β' 13)! Ἡ διαστροφή εἶναι φρικτὴ, ὅταν βαπτίζουμε τὴν αἰσχροὴ ἡδονὴ «ἀγάπην». Σήμερα μέ τὸ ἔνδυμα τῆς ἀγάπης ἐπιχειροῦμε νά τυτίσουμε τὸν ἀγοραῖο ἔρωτα, τίς σαρκικὲς ἀτιμίες, τίς παράνομες σχέσεις, ἀκόμα καὶ τίς ἀνώμαλες ὀρέξεις!

Τὸ «*Σέ ἀγαπῶ*» σήμερα ἐκφράζει τὴ σαρκικὴ ἔλξη καὶ τὴν ἐπιθυμία ἀμαρτωλῆς ἡδονῆς. Εἶναι ἓνα ἄρωμα, πού περιέχει τὸ δηλητήριον τῆς ἀπάτης, τὸ δόλο τοῦ μίσους.

Τὸ «*Σέ ἀγαπῶ*» κρύβει τὴν ἀπάτη κάποιος διεστραμμένης σχέσεως. Ἀκόμα καὶ γιὰ ὁμοφυλοφίλους ἀκοῦς νά λένε: «*Ἀγαπιῶνται!*» Καὶ ἐννοοῦν τίς ἀνώμαλες πράξεις τους!

Γιὰ τὴ διαστροφή, πού παίρνει τὸ διαμάντι τοῦ οὐρανοῦ, τὴν ἀγάπην, καὶ τὸ ρίχνει στὸ βόρβορο τῶν πιὸ ἀκαθάρτων παθῶν, λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «*Ἀλλ' ἡδονὴν ἔχει, φησίν, ἄτοπον τὸ φιλεῖν. Ἀπαγε καὶ εὐφρήμει, ἄνθρωπε. Οὐδέν γάρ οὕτως ἡδονῆς καθαρεύει τοιαύτης, ὡς ἀγάπην γνησίᾳ. Μὴ γάρ μοι ταύτης εἴπης*

τὴν δημῶδη καὶ ἀγοραῖον, καὶ νόσον μᾶλλον ἢ ἀγάπην οὖσαν, ἀλλὰ ταύτην, ἣν ὁ Παῦλος ἐπιζητεῖ» (Ε.Π.Ε. 18α,364). Μετάφρασις: Ἐν τῷ ἄγαπᾶς, θὰ πῆ κάποιος, περιέχει ἄτοπν ἥδονή. Φύγε καὶ σιώπα, ἄνθρωπε. Τίποτε ἄλλο δέν καθαρίζει ἀπὸ μιά τέτοια ἥδονή, ὅσο ἡ γνησία ἀγάπν. Μὴ μοῦ πῆς γι' αὐτὴ τὴ βρώμικν καὶ κοσμικὴ, πού σωστότερα νά τὴν ἀποκαλέσουμε λοιμῶδη νόσο, παρά ἀγάπν. Μιλᾶω γιὰ τὴν ἀγάπν, πού ἐπιζητεῖ ὁ Παῦλος.

● Ἡ ἀγάπν εἶναι τὸ ὑψιστὸ χάρισμα.

■ Ὑψιστο, διότι τὸ χαρίζει ὁ Ὑψιστος.

■ Ὑψιστο, διότι αὐτὸ ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ κατέβασε τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ καὶ σαρκώθηκε.

■ Ὑψιστο, διότι αὐτὸ ἀνεβάζει τὸν ἄνθρωπο στὸ οὐράνιο ὕψος, στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

■ Ὑψιστο, διότι ἀπαιτεῖ κόπο. Γιὰ ὅσα ὁ ἄνθρωπος κοπιᾶζει στή γῆ, ἀμείβεται στὸν οὐρανὸ.

● Χάρισμα ἡ ἀγάπν. Διαφέρει ἀπ' τὰ θαυμάζομενα συνήθως χαρίσματα. Τὸ χάρισμα αὐτὸ καλεῖ ὁ Παῦλος «ὁδόν». «Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι» (Α' Κορ. 1β' 31).

■ Εἶναι δρόμος, καὶ δρόμος μακρὺς.

■ Εἶναι δρόμος, καὶ δρόμος ἀνηφορικός.

■ Εἶναι πορεία, καὶ πορεία ματωμένη.

■ Εἶναι ὀρειβασία, καὶ ὀρειβασία μὲ τὸ φορτίο ἑνὸς σταυροῦ.

● Συγκρίνει ὁ Παῦλος τὴν ἀγάπν μὲ τὰ τότε θαυμάζομενα χαρίσματα. Καὶ βεβαιώνει, ὅτι χωρὶς τὴν ἀγάπν ὅλα ὅχι μόνον εἶναι ἄχρηστα γι' αὐτὸν πού τᾶχει, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμια.

Ἡ ἀγάπν ἢ γλωσσολαλία; (στ. 1)

Καὶ κατὰ πρῶτο, συγκρίνει τὴν ἀγάπν μὲ τὴν γλωσσολαλία. Θέλει αὐτὸ, πού ἐντυπώσασε τοὺς χριστιανούς καὶ τοὺς θάμπωνε, νά τὸ καταρρακώσῃ. Νά τὸ δεῖξῃ μηδέν καὶ κάτω ἀπὸ τὸ μηδέν, ἐν συγκρίσει μὲ τὴν ἀγάπν: «Ἐάν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀγγέλων λαλῶ καὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀγάπν δέ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον» (στ. 1).

Τίποτε δέν εἶσαι χωρὶς τὴν ἀγάπν. Θόρυβο θρησκευτικὸ προκαλεῖς. Ἔργο διακονίας δέν ἐπιτελεῖς.

Πῶς μπορεῖ νά συγκριθῇ μιά παναρμονία λύρα μὲ ἕνα ντενεκέ ἄδειο, πού τὸν χτυπᾶνε; Πῶς μπορεῖ νά συγκριθῇ τὸ ζωντανὸ αἶ-

σθημα μὲ ἕνα ψυχρὸ τύπο ἢ χτύπο; Πῶς μπορεῖ νά συγκριθῇ ἡ ἁρμονία τῆς ἀγάπης μὲ τὸ ἐπιδεικτικὸ χάρισμα;

Ὅλα τὰ χαρίσματα, πού στή συνέχεια ἀναφέρει, στερημένα ὅμως ἀπὸ ἀγάπν, τὰ παρουσιάζει στὸ μείζονα βαθμὸ, μὲ ὑπερβολικὸ, θὰ λέγαμε, τρόπο. Δέν μιλάει π.χ. ἀπλῶς γιὰ γλωσσολαλία γήινη, ἀλλὰ καὶ γιὰ οὐράνια. Κι ἂν μιλᾶς ὅχι μόνον ὅλες τὶς γλώσσες τοῦ κόσμου (ἑκατοντάδες), ἀλλὰ καὶ τὶς γλώσσες τῶν ἀγγέλων, καὶ πάλι, ἂν δέν ἔχῃς ἀγάπν, εἶσαι ἐνοχλητικὸς καὶ ἐπιζήμιος. Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «Μετ' ἐπιτάσεως καὶ τοῦτο τὸ χάρισμα» (Ε.Π.Ε. 18α,346).

Δέν χρειάζονται οἱ γλώσσες; Ἀσφαλῶς καὶ χρειάζονται, ἀφοῦ εἶναι τὸ βασικὸ μέσο ἐπικοινωνίας τῶν ἀνθρώπων. Μά ὑπάρχει μιά γλώσσα, πού εἶναι παγκόσμια. Ὅλοι τὴν καταλαβαίνουν. Εἶναι ἡ γλώσσα τῆς ἀγάπης. Ἔχει τὶς ἐκφράσεις τῆς, τοὺς τόνους τῆς, τὶς προτάσεις τῆς, τὶς συνθέσεις τῆς, τὸ γράψιμό τῆς, καὶ πρό παντός τὴν ἄφογν συνεννόησι καὶ τὴν ἀλληλοκατανόησι. Εἶναι ἡ γλώσσα, μὲ τὴν ὁποία μίλησε καὶ μιλάει ὁ Θεὸς στοὺς ἀνθρώπους. Εἶναι ἡ γλώσσα τοῦ Σταυροῦ.

Λόγος καὶ θεολογία χωρὶς ἀγάπν; (στ. 2)

● Συγκρίνει στή συνέχεια ὁ ἀπόστ. Παῦλος τὴν ἀγάπν μὲ τὸ χάρισμα τῆς προφητείας, πού στή σύναξι τῆς Ἐκκλησίας ἰσοδυναμεῖ τὶς περισσότερες φορές μὲ τὴν διδασκαλία. Σπουδαιότερο καὶ ἀναγκαιότερο ἀπὸ τὴν γλωσσολαλία. Μά, ἂν δέν ἔχῃ ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ προφήτης ἀγάπν, ὁ ἴδιος σέ τίποτε δέν ὠφελεῖται. «Καὶ ἐάν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, ... ἀγάπν δέ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἶμι» (στ. 2).

Δάσκαλος χωρὶς ἀγάπν εἶναι ἕνα ἄψυχο μαγνητόφωνο. Ἄν πάτ τὸ μαγνητόφωνο στὸν παράδεισο, ἐπειδὴ μεταδίδει ὠραῖα λόγια, ἄλλο τόσο θὰ σωθῇ κι ὁ δάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου, πού δέν ἔχει ἀγάπν. Ἡ λαϊκὴ παροιμία ἰσχύει κι ἐδῶ: «Δάσκαλε, πού δίδασκες καὶ νόμον δέν ἐκράτεις».

Μὲ τὸ προφητικὸ χάρισμα εἶναι δυνατόν νά βλέπῃ κανεὶς τὸ μέλλον, ἀκόμα καὶ τὰ ἔσχατα, ἀλλὰ νά μὴ ζήσῃ ὁ ἴδιος τὸ αἰώνιο μέλλον στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ! Οἱ διδασκαλίες γιὰ τὰ μέλλοντα δέν οἰκοδομοῦν. Μὲ τὴν

ἀγάπη ὅμως ἐξασφαλίζει ὁ πιστός τό μέλλον, τήν αἰωνιότητα. Ἄλλο νά μιλᾷς γιά τό μέλλον τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς ἀνθρωπότητας («προφήτης»), καί ἄλλο νά ἐξασφαλίζης τήν αἰώνια ζωή τοῦ Θεοῦ (ἅγιος μέ ἀγάπη).

● Καί ἡ θρησκευτική γνῶσις δέν ὠφελεῖ τίποτε, ἄν δέν μεταφράζεται σέ ἀγάπη. «Καί ἐάν ἔχω πᾶσαν τήν γνῶσιν, ἀγάπην δέ μή ἔχω, οὐδέν εἶμι» (στ. 2). Δέν πρόκειται γιά τήν κοσμική γνῶσι, πού ὅποσδήποτε δέν φανερώνει ἀρετή καί δέν σώζει. Πρόκειται γιά τήν ἀληθινή γνῶσι, γιά τήν ἐπίγνωσι τοῦ Θεοῦ, γιά τήν ὁποία μιλάει στό 2ο κεφάλαιο τῆς Ἐπιστολῆς. Καί αὐτή, λοιπόν, τή σπουδαία γνῶσι, πού ξεκινᾷ ἀπό τήν ἀποκάλυψι καί φανέρωσι τοῦ Χριστοῦ καί αὐξάνεται μέ τό φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί αὐτή τή θεολογική γνῶσι καί ἀλήθεια ἄν κατέχω, ἐφ' ὅσον δέν ἔχω ἀγάπη, δέν εἶμαι τίποτε.

Δέν εἶμαι τίποτε χωρίς ἀγάπη, διότι ἡ ἀγάπη μέ καταξιώνει ὡς πρόσωπο, ὡς μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὡς χριστομίμητο μαθητή. Ὅλα τά ἄλλα (τά χαρίσματα) δέν ἀντιπροσωπεύουν τήν ὑπαρξί μου. Εἶναι δοτά ἄνωθεν. Ἡ ἀγάπη μέ ἐκπροσωπεῖ. Γιατί αὐτή ἀπό χάρισμα ἐξελίσσεται σέ προσωπικό ἀγῶνα καί κοπιώδη προσφορά (Α΄ Τιμ. α΄ 3). Ἄρα μόνο ἡ ἀγάπη μέ κάνει νά εἶμαι «τι». Νά ὑπάρχω. Νά ζῶ ὡς χριστιανός. «...ἀγάπην δέ μή ἔχω, οὐδέν εἶμι» (στ. 2).

Ἡ θρησκευτική γνῶσις, ἡ θεολογία, εἶναι στοιχεῖο τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπαραίτητη ὡς κορμός καί φύλλα. Οἱ καρποί τοῦ δένδρου εἶναι τά ἔργα τῆς ἀγάπης. Θεολογία χωρίς ἀγάπη, χωρίς ἅγια ζωή καί θυσία, μπορεῖ νά χαρακτηρισθῆ «σατανική θεολογία». Γνωσιολογικά ὁ καλύτερος «θεολόγος» εἶναι ὁ... Σατανᾶς!

Ἡ θρησκευτική γνῶσις χωρίς ἀγάπη εἶναι δυνατόν νά φουσκώσῃ τόν ἄνθρωπο ἀπό ἐγωισμό καί νά πέσῃ. Ἡ ἀγάπη, ὡς χριστομίμησις, σώζει καί οἰκοδομεῖ. «Ἡ γνῶσις φουσιῶ, ἡ ἀγάπη οἰκοδομεῖ» (Α΄ Κορ. ν΄ 1).

Θαύματα χωρίς ἀγάπη; (στ. 2)

● Ὅχι ἀπλῶς ἡ θεολογική γνῶσις, ἀλλά καί ἡ πίστις δέν σώζει, χωρίς ἀγάπη. «Καί ἐάν ἔχω πᾶσαν τήν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάναι, ἀγάπην δέ μή ἔχω, οὐδέν εἶμι» (στ. 2).

Γιά νά δείξῃ τό ὑπερέχον τῆς ἀγάπης, χρησιμοποιεῖ χαρίσματα καί δυνάμεις στήν ὑπέριστα δόσι καί ἀπόδοσί τους. Ὅπως μίλησε γιά

τίς γλῶσσες «καί τῶν ἀγγέλων», ἀπίθανο, ὅπως μίλησε γιά τά «μυστήρια πάντα», ἀπίθανο γιά τήν ἀνθρώπινη προσέγγισι, ὅπως μίλησε γιά «πᾶσαν τήν γνῶσιν», ἀπίθανο γιά τό ἀτελές καί πεπερασμένο τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, ἔτσι τώρα μιλάει γιά «πᾶσαν τήν πίστιν».

Ἡ πίστις ἐδῶ δέν νοεῖται θεολογικά («Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν...»), ἀλλά δυναμικά. Ἄλλωστε ὁ ἀπ. Παῦλος ἐπικαλεῖται τή βεβαιότητα τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως, ὅπως τήν παρουσίασε ὁ Χριστός (Ματθ. 12΄ 20), «ὥστε ὅρη μεθιστάναι».

Μπορεῖ κανεῖς νά μετακινήσῃ βουνά μέ τήν πίστι του, νά ἐνεργήσῃ δυνάμεις καταπληκτικές, νά κάνῃ τά ἀδύνατα, δυνατά, ἀλλά νά μήν ἔχῃ μετακινήσει τή φιλαυτία καί τόν ἀτομισμό του! Κι αὐτά εἶναι, πού θάβουν τήν ἀγάπη.

Ἄς μή ρωτήσουμε δέ, πῶς εἶναι δυνατόν νά ἔχῃ κανεῖς θαυματουργική πίστι, χωρίς ταπεινώσῃ καί ἀγάπη.

Πρῶτον, διότι κάνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος καί τίς πλέον ἀπίθανες ὑποθέσεις, γιά νά ὑπογραμμίσῃ τή μοναδικότητα τῆς ἀγάπης.

Δεύτερον, διότι εἶναι δυνατόν νά γίνῃ ἕνας πιστός ὄργανο τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἡ σωτηρία του νά κινδυνεύῃ.

Δέν μᾶς σώζουν τά ὅσα **ὁ Θεός κάνει δι' ἡμῶν**, ἀλλά τά ὅσα **ἐμεῖς κάνουμε δι' Αὐτοῦ**. Καί τό πρῶτο, πού καλοῦμεθα νά κάνουμε, εἶναι ἡ ἀγάπη.

■ Μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἐνεργῶ δυνάμεις.

■ Μέ τήν ἀγάπη Του συνεργῶ στή σωτηρία μου.

■ Μέ τή δυνατή πίστι προβάλλω τήν Ἀλήθεια.

■ Μέ τήν ἀγάπη σταυρώνομαι γιά τήν Ἀλήθεια.

Δ.Γ.Α.

Ἔερεῖς τί θά πῆ ἀγάπη;

Ὅποιος ζῆ τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἀγαπᾷ σωστά τόν κόσμο. Αὐτό φανερώνει καί τό μικροῦ σχήματος βιβλίο τοῦ ἀρχιμ. Δαυιήλ Ἀεράκη, «Ἐερεῖς τί θά πῆ ἀγάπη;».

Σελ. 112. Τιμᾶται 2 €.

Ζητήστε το γιά μικρό, ἀλλ' ὠφέλιμο δῶρο.

Τηλ.: 2103212713 καί 2103212107.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ἀρετοκτόνο θηρίο

Μπήκαμε στό Τριώδιο! Ἡ Ἐκκλησία τό Φαρισαῖο δείχνει πρῶτα, πρὸς ἀποφυγή τῆς κενοδοξίας. Κίνητρο ὄλων τῶν πράξεων του ἡ κενοδοξία. Ἡ κενοδοξία ζητάει ἐπίμονα ἱκανοποίησι.

- Ἄλλοι τὴν ἱκανοποιοῦν μέ χρήματα. Πασχίζουν μέ κάθε κομπίνα ν' ἀποκτήσουν χρήματα, γιὰ νά κάνουν μεγάλη ζωή, νά φαντάζονται ὡς νεόπλοιοι μέ φανταχτερά σπίτια κι αὐτοκίνητα.

- Ἄλλοι τὴν ἱκανοποιοῦν μέ τὴν ἐξουσία. Κάνουν τὰ πάντα ν' ἀνεβοῦν ψηλά, ὄχι γιὰ νά διακονήσουν τό λαό, ἀλλά γιὰ νά θαυμάζονται ἀπ' τό λαό.

- Ἄλλοι τὴν ἱκανοποιοῦν μέ ἐπιστημονικές γνώσεις. Ἐπιδεικνύουν τίς γνώσεις τους, ξευτελίζοντας ὡς τελῶνες τοὺς ἀγραμμάτους ἢ ὀλιγογραμμάτους.

- Ἄλλοι, ἰδίως οἱ γυναῖκες, τὴν ἱκανοποιοῦν μέ τό ἐξωτερικό κάλλος, μέ τὴν ὁμορφιά καί τὰ στολίδια τους. Πόσο στοιχίζει ἡ κενοδοξία, «ἡ βλακεία τῶν γυναικῶν», ὅπως λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος!

- Τό θηρίο ὅμως τῆς κενοδοξίας ζητάει τροφή κι ἀπ' τοὺς θρησκευτικούς ἀνθρώπους. Παγιδεύονται. Ὅπως ὁ φαρισαῖος, πηγαίνουν συχνά στό Ναό.

Τό τραγικό εἶναι, ὅτι προσφέρουν κάποτε στό θηρίο τῆς ὑπερηφάνειας ὅ,τι ἐκλεκτότερο ὑπάρχει, τίς ἀρετές!

Λέει χαρακτηριστικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Δεινόν τό πάθος τῆς κενοδοξίας καί πολυκέφαλον. Οἱ μέν γάρ ἀρχῆς διά ταύτην, οἱ δέ χρημάτων, οἱ δέ ἰσχύος ἐρῶντες. Ὅδῳ δέ βαδίζουσα καί ἐπί τὴν ἐλεημοσύνην ἔρχεται καί νηστείαν καί εὐχάς καί διδασκαλίαν καί πολλαί αἱ τοῦ θηρίου τούτου κεφαλαί» (Ε.Π.Ε. 11,746-748). Μετάφρασις: Φοβερό τό πάθος τῆς κενοδοξίας. Πολυκέφαλο. Γι' αὐτὴν

ἀγαποῦν ἄλλοι τὰ χρήματα, ἄλλοι τὴν ἐξουσία, ἄλλοι τὴν δύναμι. Κι ὅσο προχωράει ἡ κενοδοξία, κλέβει τὴν ἐλεημοσύνη, κατατρῶει τὴν νηστεία, καταβροχθίζει τίς προσευχές καί τό κήρυγμα. Πολλά τὰ κεφάλια αὐτοῦ τοῦ θηρίου.

Τὸν θυμήθηκαν;

Κενοδοξία εἶναι ἡ ἐβάσμιος πλέον καί στὴν ἡλικία ὁ γέροντας Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντῖνος (Σακελλαρόπουλος), ἔγειρε τό κουρασμένο του σῶμα στό κρεβάτι νοσηλευτικοῦ ἰδρύματος. Κι ἐκεῖ φαίνεται, πῶς τὸν θυμήθηκε τό κατεστημένο. Ἀλλά τί σημαίνει Κωνσταντῖνος Σακελλαρόπουλος;

- Ἀνθρωπος, πού δαπανήθηκε στὴν ἀγάπη (Β' Κορ. ιβ' 15).

- Κληρικός ἀμεμπτος καί ἀκέραιος (Φιλιπ. β' 15).

- Ἐργάτης τοῦ Θεοῦ ἀνεπαίσχυντος (Β' Τιμ. β' 15).

- Κήρυκας, πού κοπίασε γιὰ τό λόγο τοῦ Εὐαγγελίου πάνω ἀπὸ 60 χρόνια (Α' Τιμ. ε' 17).

- Ἐπίσκοπος μέ ἄγρυπνη τὴ μέριμνα γιὰ τὴν οἰκοδομὴ τοῦ λαοῦ (Ἐβρ. ιγ' 17).

Τὸν εἶχαν ξεχασμένο 32 καί πλέον χρόνια. Τὸν εἶχαν διαγράψει ἀπ' τὰ «Δίπτυχα» τους. Καί μακάρι νά τὸν εἶχαν μόνο ξεχάσει! Τὸν εἶχαν χτυπήσει μέ μαχίρα. Αὐτόν, τὸν ἀφιλάργυρο, τὸν καλοκάγαθο, τὸν ἀγνό καί καθαρό κληρικό, τὸν ἀπέσπασαν βίαια ἀπ' τὰ πνευματικά του παιδιὰ μέ τὴν συνδρομὴ τῆς δικτατορίας «Ἰωαννίδη» τὸν Ἰούλιο τοῦ 1974.

- Χωρὶς καμμιά κατηγορία ὁ ἀψεγάδιαστος ἀρχιερέας ἔγινε ἔκπτωτος.

- Χωρὶς καμμιά ἀπολογία ὁ ἀθῶος Μητροπολίτης καταδικάστηκε στὴν ἐσχάτη γιὰ πνευματικὸ ποιμένα ποιηή.

• Χωρίς δίκη σύρθηκε μακριά απ' τή θέσι του ο πατέρας των προβάτων. Και αυτός κι οι άλλοι ένδεκα σεμνοί έκκλησιαστικοί άνδρες, μέ άνανδρο τρόπο εκδιώχτηκαν, για νά σπεύσουν στους θρόνους τους σπουδαρχίδες τής έξουσίας!

Και σάν νά μήν έφτανε τό δικτατορικό χτύπημα του 1974, τό θρησκευτικό κατεστημένο έδωσε στόν άθωο έπίσκοπο και... χαριστική βολή! Του «κοπάνησαν» τό «**έπιτίμιο τής άκοινωνησίας**»! Και σ' αυτόν και στό μακαριστό Μητροπολίτη Λαρίσης Θεολόγο και στόν λόγιο και άγιοπνευματικό Μητροπολίτη Άττικής Νικόδημο (Γκατζιρούλη).

Ήρεμος ο Κωνσταντίνος, ο κανονικός Θεσσαλιώτιδος, διέρχεται πιθανόν τις τελευταίες ήμέρες του στο κρεβάτι.

Τόν θυμήθηκαν τώρα οι διοικούντες.

Και αποφάσισε ή Διαρκής Ι. Σύνοδος νά άρη τό «έπιτίμιον», αλλά «**κατ' άκραν οικονομίαν**». Γιατί;

• Για νά ένταφιαστή πιθανόν κατά τήν έκκλησιαστική τάξι! Άλλ' εκείνος έζησε όντως έκκλησιαστικά.

• Για νά μπορέσουν νά παραστούν στην τυχόν έξόδιο άκολουθία του άρχιερατικά πρόσωπα, πού έν ζωή κατάφωρα τόν άδίκησαν!

«Κατ' άκραν οικονομίαν!»

Αυτό τό «κατ' άκραν οικονομίαν» μοιάζει σάν μιá επί πλέον προσβολή στην άγία μορφή του Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντίνου.

• **Οικονομία** δείχνει ή Έκκλησία σέ προκλητικά άσεβήσαντες και άισχροπράξαντες. Οικονομία για νά ταφή ο άμεμπτος, ο ευσεβής, ο ιεραπόστολος;

• Οικονομία δείχνει ή Έκκλησία σέ έργάτες τής άνομίας, πού καταφρόνησαν τό νόμο του Θεού. Οικονομία για νά κηδευτή ο έργάτης τής άγάπης, πού στόλισε τή Λειβαδιά και τήν Άράχωβα μέ καινούργιες **Βασιλειάδες**;

• Οικονομεί ποτέ ή άντικανονικότητα τήν κανονικότητα;

• Και πώς ή Διαρκής Ι. Σύνοδος ήρε τό «έπιτίμιο», άφοϋ μέχρι τώρα ισχυρίζονταν, ότι ή Σύνοδος τής Ίεραρχίας τό επέβαλε και αυτή μόνο μπορεί νά τό άρη;

• Κι άν για τό Σεβ. Κωνσταντίνο (τόν Θεσσαλιώτιδος) ήρθη τό «έπιτίμιο», γιατί δέν αίρεται και για τό τελευταίο έπιζών θύμα τής χουντικής θρησκευτικής μανίας, για τόν Μητροπολίτη Άττικής Νικόδημο; Οι διοικούντες τήν έδω Έκκλησία περιμένουν νά φτάση κι ο Νικόδημος στό τέλος τής έπίγειας άμέμπτου πολιτείας του, για νά του άφαιρέσουν τά δεσμά του «έπιτιμίου»;

Άλλά στό τέλος κάτι άλλο περιμένει και τό Νικόδημο και τόν Κωνσταντίνο: «**Ο τής δικαιοσύνης στέφανος**» (Β' Τιμ. δ' 8). Δέν πονάμε για τά θύματα τής άδικίας. Πονάμε για τούς δράστες τής άδικίας, τής όποιασδήποτε άδικίας!

Ήσσημα και άσσημα παράσημα!

Η τιμή και ο σεβασμός σέ έργάτες του Ευαγγελίου και τής Έκκλησίας δέν φανερώνονται μέ κοσμικά παράσημα. Άν ή διοίκησης τής Έκκλησίας εκτιμά, ότι κάποιον πρόσωπο είναι «εύχρηστον εις διακονίαν» (Β' Τιμ. β' 21), τό έπιστρατεύει σέ ύπεύθυνη θέσι.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος «Ιωάννης ο Βαπτιστής»

Έκδότης: Παναγ. Καραθανασόπουλος

Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Άθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212107 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδάς, Ιωαννίνων 6 - Μοσχάτο

Έτησία συνδρομή:

Έσωτερικού 10 €. Κύπρου 20 €.

Έξωτερ.: Ευρώπης 20 €. Άμερικής: δολ. 25.

Καναδά και Άυστραλίας: δολάρια 30.

Έπιταγές και έπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Άθήνα.

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου ἀλληλοτιμῶνται μέ γιορταστικές ἐκδηλώσεις καί ἀλληλοπαρασημοφοροῦνται καί **ἀλληλοκολλακεύονται**, «δόξαν παρ' ἀλλήλων λαμβάνοντες» (Ἰωάν. ε' 44).

Οἱ ταπεινοὶ διάκονοι τῆς Ἐκκλησίας ἐργάζονται γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ (Α' Κορ. ι' 31). Δέν δέχονται τιμητικές διακρίσεις, ἀφοῦ καί τά παθήματα ἀκόμα γιά τό Χριστό δέν τά θεωροῦν ἀντάξια «πρός τήν μέλλουσαν δόξαν» (Ρωμ. η' 18).

Γιατί, λοιπόν, καθιερώθηκαν οἱ τιμητικές διακρίσεις καί οἱ **παρασημοφορίες** κληρικῶν καί λαϊκῶν ἀπ' τήν ἐκκλησιαστική διοίκηση; Γιά νά ἔρχονται σέ δύσκολη θέσι οἱ ὄντως ἄξιοι κληρικοί καί λαϊκοί, πού φοβοῦνται, μήπως τό **παράσημο** τῶν ἀνθρώπων εἶναι **ἄσχημο** στά μάτια τοῦ Θεοῦ (ιδέ Ματθ. στ' 2. Λουκ. ιστ' 25).

Τά τελευταῖα χρόνια καθιερώθηκε στόν ἑορτασμό τοῦ **ἁγίου Φωτίου** (6 Φεβρουαρίου), κατά τόν ἑσπερινό, ν' ἀπονέμεται ὁ Χρυσοῦς Σταυρός τοῦ παρασημοῦ τοῦ ἀποστ. Παύλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σέ ἱεροκήρυκες συνταξιούχους, σέ σεβάσμιους ἐφημερίους καί σέ συνταξιούχους καθηγητές τῶν θεολογικῶν σχολῶν.

• Ἄλλ' ὁ **Σταυρός** δέν εἶναι **στολίδι**. Εἶναι **βαρύδι**. Πολλοί χριστιανοί, κληρικοί καί λαϊκοί, ἀξιῶνται μέ τή χάρι τοῦ Χριστοῦ νά αἴρουν σταυρό μεγάλου πόνου ἢ ἔργου ἀγάπης. Ὅποιος φέρνει τέτοιο Σταυρό, λέει ὁ Χριστός, αὐτός εἶναι ἄξιος γιά Ἐκεῖνον! Ὅχι ὅποιος στολίζει (ἢ τοῦ στολίζουν) τό στῆθος μέ χρυσό σταυρό (Ματθ. ι' 37).

• Τά παράσημα τά παίρνουν στή μάχη! Καί τά δίνει ἐν προκειμένῳ ὁ **ἀθλοθέτης**, ὁ «τῆς πίστεως ἀρχηγός καί τελειωτής Ἰησοῦς, ὃς ἀντί τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν αἰσχύνης καταφρονήσας» (Ἐβρ. ιβ' 3).

• Ὁ κατάλογος τῶν φετινῶν τιμημένων διά παρασημοφορίας ἀποτελεῖται ἀπό ἕνδεκα κληρικούς καί δέκα πρῶην καθηγητές θεολογικῶν σχολῶν.

Ἀνάμεσά τους πρόσωπα τίμια εὐαγγελικῆς καί λειτουργικῆς διακονίας, ἀλλά καί πρόσωπα τῆς πανεπιστημιακῆς καριέρας μέ μέτρια ἢ κάτω τοῦ μετρίου θεολογική παρουσία καί παρρησία. Ὑπάρχει δέ καί καθηγητής, πού ἔχει καταγγελθῆ στήν Ἱ. Σύνοδο ὡς συνήγορος τοῦ πολιτικοῦ γάμου! Καί αὐτός θά παρασημοφορηθῆ!

Εὐτυχῶς, πού ὑπάρχουν καί πρόσωπα (ἐλάχιστα βεβαίως), πού ἀποποιοῦνται τήν ἐν ζωῇ παρασημοφορία. Ὅντως ἐλεύθεροι! Γιατί ἄλλωστε νά ὑποχρεωθῶν γιά κάτι, πού στά μάτια τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι «πολυτελές» (Α' Τιμ. β' 9);

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, μιλώντας γιά τά ματωμένα παράσημα («**στίγματα**» - Γαλ. στ' 17) τοῦ ἀπ. Παύλου, λέει: Ἐνα κομμάτι ἀπ' τήν ἀλυσίδα τοῦ δεσμίου Παύλου ἀξίζει περισσότερο ἀπό μύρια στέμματα βασιλικά (καί μύρια παράσημα χρυσᾶ) (Ε. Π.Ε. 20,268).

Ἄλληλεγγύη στήν ἀπάτη;

ζῆλος! Ἡ μεγάλη κοινωνική πληγή! Τό κυνήγημα γιά εὐκόλο κέρδος ὡθεῖ πολλούς στά **«Καζίνο»** καί σ' ἄλλες ἐστίες τυχερῶν παχνιδιῶν. Ἀποτέλεσμα; Οἱ τοκογλυφίες ὀργιάζουν. Τά δάνεια καί οἱ πιστωτικές κάρτες δίνουν καί παίρνουν. Περιουσίες ἐξανεμίζονται. Οἰκογένειες καταστρέφονται. Δεκάδες κάθε χρόνο αὐτοκτονοῦν.

Στίς γιορτές τῶν Χριστουγέννων μιά 41χρονη μητέρα μικρῶν παιδιῶν κρεμάστηκε! Δέν μποροῦσε ν' ἀντέξῃ τό οἰκονομικό βάρος, πού τήν εἶχε ὀδηγήσει ἢ συχνότητά της σέ «Καζίνο».

Λένε, ὅτι τά «Καζίνο» δημιουργήθηκαν γιά λόγους τουριστικῆς ἀναπτύξεως. Ἀλλά τουρίστες δέν πατᾶνε στά 6 «Καζίνο» τῆς χώρας. Μεροκαματιάρηδες καί συνταξιούχοι ξημεροβραδνάζονται καί φτάνουν στήν **ἀπόγνωση!**

Ἄλλά πῶς ἡ Πολιτεία ν' ἀναλογιστῆ τήν εὐθύνη της γιά τή λειτουργία τῶν «Καζίνο» μέ τόν ἐγκληματικό τους ρόλο,

ὅταν ἐκκλησιαστικό ἔντυπο φιλοξενῇ ὀλοσέλιδη διαφήμισι «Καζίνο»;

Κάποια ὑπηρεσία «**Ἀλληλεγγύη**» ἐμφανίζεται ὡς «**ἀστική μὴ κερδοσκοπική ἐταιρεία**» καὶ ἔχει Συνοδική κάλυψι γιὰ ἔργα φιλανθρωπικά. Διευθύνων σύμβουλος φέρεται ὁ κ. Δημ. Φουρλεμάδης.

Δέν ξέρουμε τί περισσότερο προσφέρει ἡ «**Ἀλληλεγγύη**» ἀπ' τὴν ὀργανωμένη φιλανθρωπία τῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκεῖνο, πού ξέρουμε, εἶναι, ὅτι ἡ «**Ἀλληλεγγύη**», ὑπὸ τὸν διευθύνοντα σύμβουλο κ. Φουρλεμάδη, ἐκδίδει τὴν ἐφημερίδα «**Πολίτης (ἀλληλέγγυος)**».

Σ' αὐτὴ τὴν ἐφημερίδα εἶδαμε τοὺς τελευταίους μῆνες τοῦ 2006 ὀλοσέλιδη διαφήμισι γιὰ τὸ «**Καζίνο**» τοῦ **Ρίο**:

«**Τὸ CASINO RIO**» -γράφει τὸ ἐκκλησιαστικό ἔντυπο- *σᾶς κάνει μεγαλομέτοχους! Μεγάλη κλήρωση 50.000 εὐρὼ σέ μετοχές, γιὰ νὰ κερδίζετε πάντα!*».

• Τό γνωρίζουν αὐτὸ ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος; Ἄν ναι, πῶς εὐλογοῦν ἓνα ἔντυπο, πού ὠθεῖ χριστιανούς στό **σατανικό «τζόγο»**; Τόσο, λοιπόν ἐμπιστοσύνη ἔχουν στήν ἐκκλησιαστικότητα τοῦ κ. Φουρλεμάδη;

• Γνωρίζουν ἐπίσης οἱ Συνοδικοί, ὅτι στό ξενοδοχεῖο «**Πεντελικόν**» ὀργανώθηκε ἐπίδειξις μόδας, μέ ἡμίγυμνα «**μανεκέν**» στήν «**πασαρέλα**», σέ συνεργασία μέ τὸ ἐκκλησιαστικό Φιλόπτωχο; Τὰ ἔσοδα -εἶπαν- τῆς κοσμικῆς ἐκδηλώσεως διατέθηκαν γιὰ τὸ παιδικό ἴδρυμα «**Δάμαρις**»!

Δέν ἐπαρκοῦν τὰ εὐλογημένα χρήματα τῆς χριστιανικῆς λογίας τῶν ἐνοριῶν τῶν Ἀθηνῶν γιὰ τὴ συντήρησι ἑνὸς μικροῦ ἰδρύματος, καὶ χρειάζονται χρήματα ἀπὸ ἐπίδειξι αἰσχυρῶν λικνισμάτων ἡμιγύμων «**μανεκέν**»;

Λένε: «**Ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα**». Συμπληρώνουμε: «**Ἐνας ἅγιος σκοπὸς δέν ἀγιάζει τὴν αἰσχυρὴ γελοιότητα**»!

Ἡ Ἐκκλησία οὔτε ἀπ' τίς διαφημίσεις τῶν «**Καζίνο**» ἔχει ἀνάγκη, οὔτε ἀπ' τὰ «**καλλιστεῖα**» τῶν «**μανεκέν**». Δόξα

τῷ Θεῷ! Ἔχει τὴν ἀστείρευτη πηγὴ τῆς ἀγάπης τῶν πιστῶν μελῶν τῆς καὶ τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ.

Λυπηθῆτε τὰ παιδιά

Ἦνα παράστασις καὶ ἀναπαραγωγή! Σκληρὴ ἢ παράστασις τοῦ ἀπαχοτισμοῦ τοῦ Σαντάμ Χουσεῖν πρὶν ἀπ' τὴν Πρωτοχρονιά. Φρικτὴ ἢ ἀναπαραστάσις τοῦ ὄλου σκηνικοῦ ἀπ' τὰ τηλεοπτικὰ κανάλια. Φρικιαστικὴ ἢ ἀναπαραγωγή τοῦ γεγονότος. Τὴ μιά κρεμάλα τὴν διαδέχτηκαν δέκα μέχρι τώρα κρεμάλες!

Στίς κρεμάλες αὐτές δέν κρεμάστηκαν ἔνοχοι, δικτάτορες. Κρεμάστηκαν ἀθῶα μικρά παιδιά.

• Ὡς χριστιανοὶ εἴμαστε κατὰ τῆς ὀποιασδήποτε θανατικῆς ποινῆς. Μπορεῖ ὁ δικτάτορας τοῦ Ἰράκ Σαντάμ Χουσεῖν νὰ διέπραξε ἐγκλήματα εἰς βάρος τοῦ Ἰρακινοῦ λαοῦ, νὰ ὠδήγησε σέ σκληρό θάνατο ἑκατοντάδες ἀντιφρονοῦντες. Ἄλλ' αὐτὸ δέν ἐπιτρέπει σέ χριστιανούς νὰ συμφωνήσουν στήν ἐπιβολὴ **θανατικῆς ποινῆς**.

Κι ἂν γιὰ δικτάτορες, πού αἱματοκύλησαν λαούς, εἴμαστε κατὰ τῆς θανατικῆς ποινῆς, ἀπείρως περισσότερο εἴ-

Κυριακοδρομία τοῦ ἀρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκη

1. Γιὰ τὰ ἀποστολικά ἀναγνώσματα

Ἀποστολικὸς Λόγος

Γιὰ ὅλες τίς Κυριακὲς τοῦ ἔτους. Σελίδες 480, σχήματος 17x 24. Δεμένο. Τιμὴ 15 €.

--- 000 ---

2. Γιὰ τὰ εὐαγγελικά ἀναγνώσματα

Ὁ Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερα

Γιὰ ὅλες τίς Κυριακὲς τοῦ ἔτους. Σελίδες 560, σχήματος 14 x 21. Δεμένο. Τιμὴ 14 €.

--- 000 ---

Γιὰ τὴν ἀποστολὴ καὶ τῶν δύο ταχυδρομικά 4 €.

Τηλ. **2103212713 καὶ 2103212107.**

μαστε έναντίον τῆς θανατικῆς ποινῆς γιά ἀθώους!

Τί ὑποκρισία! Γιά τόν ἀπαγχονισμό τοῦ Σαντάμ Χουσεΐν ἐκφράζουν τόν ἀποτροπιασμό τους. Στέκουν ὅμως ἀπαθείς μπροστά στό σφαγιασμό χιλιάδων ἀθῶων παιδιῶν! Δέν ἀκούγεται κραυγή καί διαμαρτυρία γιά τό μαζικό ἔγκλημα! Γιά τό ὅτι ἑκατομμύρια ἀθῶα πλάσματα, τά **ἀθώοτερα**, σφάζονται κάθε χρόνο μέ τίς **ἀμβλώσεις!** Μόνο στήν Ἑλλάδα (στή Χριστιανική Ἑλλάδα!) σκοτώνονται κάθε χρόνο **300.000 ἀθῶα βρέφη!**

Τό αἷμα τῶν ἀθῶων ποτάμι! Τό ἔγκλημα, διαρκείας! Ἡ ἀπάθεια, ἐγκληματική!

● Ὡς ἄνθρωποι δέν ἀντέχουμε καί τό ἄλλο ἔγκλημα. Ἐκεῖνο τῶν **Μέσων Μαζικῆς Ἐνημερώσεως**. Ἐπειδή πουλάει τό θέαμα, ἀναπαράγουν τή διαφθορά καί τά ἐγκλήματα!

Ἦταν ἀνάγκη ν' ἀναμεταδοθῆ ὁ ἀπαγχονισμός τηλεοπτικά; Τά παιδιά δέν τά λυποῦνται; Πρῶτο ἕνα πακιστανόπουλο στίς 31 Δεκεμβρίου κρεμάστηκε, προσπαθώντας ν' ἀναπαραστήσῃ τήν κρεμάλα τοῦ Σαντάμ Χουσεΐν!

● Ὡς πιστοί δέν ὑποφέρουμε ἐπίσης καί τήν ἄλλη ὑποκρισία: Ἀγανάκτησαν οἱ πολλοί (καί δικαιολογημένα) γιά τή διαπόμπευσι καί τό **χλευασμό** τοῦ μελλοθανάτου δικτάτορα, ἐκ μέρους μερικῶν δημίων του.

Μένουν ὅμως ἀσυγκίνητοι στό χλευασμό καί τή διαπόμπευσι, πού ἐπιχειρεῖται εἰς βάρος Ἐκείνου, τοῦ Ἀθῶου

καί Ἀναμαρτήτου, τοῦ Σωτῆρος τῶν ἀνθρώπων Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού ἐκούσια παραδόθηκε στό Σταυρικό θάνατο.

Ἦχι μόνο δέν συγκινοῦνται ἀπό τό «Σήμερον κρεμάται ἐπί ξύλου», ἀλλ' ἐξακολουθοῦν νά βλασφημοῦν τόν Ἐσταυρωμένο Ἰησοῦ!

Οὐσίες θανάτου, Οὐσία ζωῆς!

Ἦ γιά τά παιδιά, πού γεννιῶνται στή χώρα μας. Ἡ **ὀλιγοπαιδεία** ὀφείλεται στήν **ὀλιγοπιστία**. Κι ἡ ὀλιγοπιστία, ἡ ἀπιστία, παραδίνει τά λιγοστά πλέον παιδιά στή φθορά καί στόν πρόωρο θάνατο. Προσφέρουν στά παιδιά: Ἀφθονία ὑλικῶν, ἀνέσεις διαμονῆς, ἱκανοποίησι τῶν πλέον ἀνοήτων ἀπαιτήσεων τους.

Τό ἀποτέλεσμα;

● Τά παιδιά, κορεσμένα ἀπ' τίς προσφορές μιᾶς ὑπερκαταναλωτικῆς κοινωνίας, καταφεύγουν στόν **ψεύτικο παράδεισο τῶν ναρκωτικῶν**. Ὑπάρχουν οἱ καταδικωτικές ἀρχές, ἀλλά ποιόν νά πρωτοελέγξουν καί νά πρωτοσυλλάβουν;

● Τό 2005 κατασχέθηκαν 332 κιλά **ἠρωίνης**, 43 κιλά **κοκαΐνης**, 8.000 τόνοι **ἀκατέργαστης κάναβης** καί 10.000 τόνοι **κατεργασμένης κάναβης**. Φανταστήτε τίς ποσότητες πού δέν κατασχέθηκαν!

● Τό 2005 σημειώθηκαν **276 θάνατοι** νέων ἀπ' τά ναρκωτικά!

Δέν προσφέρεται στά παιδιά ἡ **Οὐσία** τῆς ζωῆς, ὁ Χριστός τῆς Ἀλήθειας καί τῆς Χαρᾶς. Νά γιατί καταφεύγουν στίς **θανατηφόρες οὐσίες!**

Μί ξεχάστε τή συνδρομή γιά τό 2007

■ Παράκλησις στούς φίλους συνδρομητές, νά ξεφλήσουν τή συνδρομή τοῦ περιοδικοῦ γιά τό νέο ἔτος 2007 ἢ καί γιά προηγούμενα ἔτη. Εἶναι **10 Εὐρώ (€)** τό χρόνο. Ἡ ἐξόφλησις γίνεται:

● ἢ ταχυδρομικά στή διεύθυνσι «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα**.

● ἢ αὐτοπροσώπως στό Γραφεῖο **Χριστοκοπίδου 12 (Μοναστηράκι)** καί στό Βιβλιοπωλεῖο «**Βαπτιστής**», **Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 (Ἅγιο Δημήτριο)**.

● ἢ στόν τραπεζικό λογαριασμό: **0026.0236.39.0100353548 EUROBANK**.

■ Οἱ συνδρομητές τοῦ **ἐξωτερικοῦ** ν' ἀποστέλλουν τό ἔμβασμά τους στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

■ Γράψτε καί κάποιο γνωστό ἢ συγγενῆ σας. Μέ δέκα Εὐρώ κάνετε ἕνα πνευματικό δῶρο.

■ Τηλέφωνα: **2103212713** καί **2109765440**.